

SOKYNĀ• JE MI DCERA - II.

ĀšterĀ½, 10 Ā•erven 2008

DĀ›kujv vā›em za podporu. DĪky tomu, Ā¾e jsem byla v prāci a Ā¾e jsem vā›m napsala a pak si mohla Ā•ist va›re reakce, jsem se udrĀ¾ela na uzdĀ›. Jinak opravdu nevĪm, nevĪm. Rozhodla jsem se je›tĀ› tedy vyĀ•kat a nejprve se opravdu pĀ™esvĀ›dĀ•it, jak to v›echno je, jestli si to dcera jen nevybāsnila pro kamarādky.

Tedy pĀ™iznāvā›m, Ā¾e mi bylo dost ze v›eho špatnĀ›, tak jsem Ā™ekla, Ā¾e mām asi migrĪnu nebo ta Ā¾e mĀ› bolĪ hlava a Ā¾e si pĀ›jdu lehnout, ostatnĀ› vĀ›bec jsem nelhala. No, nedĀ›lo se nic, z Ā•eho bych nĀ›jak mohla usuz celou noc jsem nestāla za nic, stāle jsem se jen budila, v hlavĀ› mām totiĀ¾ stāle jen to, co jsem Ā•etla, a poĀ™ād jsem musela myslet na to, co dĀ›lat, jestli to je pravda, nebo není a taky proĀ• to dcera vlastnĀ› psala. Celou noc jsem jen myslela na to, co jsem vlastnĀ› za tĀ›ch pār let proĀ¾ila. NeĀ¾ jsem se srovnala s prvĪ Ā¾ivotnĪ prohrou, kterou byla smĀ›la v mĪm manĀ›elstvĪ, trvalo to dlouhou dobu. Pak jsem potkala Ā•lovĀ›ka, kterĪ byl pro mĀ› naprosto spolehlivĪ, ve v›em, v lāsce, v bĀ›Ā¾nĪch Ā¾ivotnĪch problĪmech. A zase krach... To mām bĪt uĀ¾ sama? UĀ¾ asi nebude mĪt hned tak k nikomu d NedokāĀ¾u se z toho nĀ›jak dostat. Je to poĀ™ād dokola, doba, kdy uĀ¾ mām pocit, Ā¾e je to špatnĪ pryĀ•, ale pak najednou se to v›echno sesype. KdyĀ¾ si teĀ• uvĀ›domĪm, co se stalo, Ā¾e vĀ›bec ji tohle napadlo, Ā¾e ona na nĀ›j k jak na muĀ¾e a ne na partnera svĪ mām, tak to je hroznĪ. VĀ¾dyĀ› si uvĀ›domuju, jak jsme s dcerou do teĀ• mĀ›ly bājeĀ•nĪ vztah. A teĀ• je po zase po v›em. Ale uĀ¾ to musĪm napsat, nemĀ›Ā¾u to uĀ¾ protahovat. Je to urĀ•itĀ› tak, jak jsem v tom e-mailu Ā•etla! Rāno jsem si jich v›imla, kdyĀ¾ on stāl v kuchyni u lednice, ona pĀ™išla k nĀ›mu a dala mu tak jednoznaĀ•nĀ› ruku na zadek a on ji lĪbnul na krk. Byla to snad jen vteĀ™ina, ale jĀ uĀ¾ opravdu vĪm, Ā¾e tyhle dva pohyby (a takhle) nebyly od lidĪ, kteĀ™Ī jen spolu bydlejĪ, ale jednoznaĀ•nĀ› spolu spĀ›ji. UĀ¾ sama nevĀ›ra je pro mne nestravitelnĪ jednānĪ. A tohle, v mĪm bytĀ›, s mou dcerou! A kdyĀ¾ si uvĀ›domĪm, Ā¾e jsem plānovala budoucnost s Ā•lovĀ›kem, kterĪ mĀ› zrazuje? VĀ›bec nevĪm, jak na to reagovat. Co a jak Ā™Īct dceĀ™Ī? Jak mi tohle mohla udĀ›lat? NeumĪm si pĀ™eds mām zas jĪt domĀ› a - nĀ›co z toho vyvodit. VĪm, Ā¾e bude urĀ•itĀ› hroznĀ scĪna, vĀ›bec nevĪm, co kdo bude dĀ›lat. KrystĪna